

Cuộc Đời của Mẹ Maria

Qua Thị Kiến của

Thánh Nữ Anne Catherine Emmerich

Phụ chú: MeMeDu@dk ngày 05 tháng 05 năm 2006 tình cờ mua được một cuốn sách (anh ngữ) tại làng Mễ Du, dịch lại từ một cuốn sách bằng tiếng Đức của Clemens Brentano. Người đã trực tiếp tiếp xúc và ghi lại những thị kiến của Thánh Nữ Anne Katherine Emmerich từ ngày 27 tháng 06 năm 1819. Thánh Nữ

Thánh nữ Anne Catherine Anne Katherine (sinh ngày 08 tháng 09 năm 1774 và chết ngày 09 tháng 02 năm 1824) đã được Thiên Chúa cho thị kiến từ năm 1812 đến năm 1824. Từ những thị kiến của Thánh Nữ người ta chia ra làm 4 cuốn sách:

1. “The Life of Christ and Biblical Revelations of Anna Catherine Emmerich” (Cuộc Đời của Chúa Giêsu và những thị kiến của Thánh Nữ Anna Catherine Emmerich về Thánh sử dày 2.088 trang): viết về Cuộc Đời của Chúa Giêsu và thân sinh của Ngài
2. “The Dolorous Passion of Our Lord Jesus Christ” (Cuộc Thương Khó của Chúa Giêsu dày 320 trang): viết về Cuộc Thương Khó và cái chết của Chúa Giêsu **Ghi chú:** Cuốn phim Cuộc Thương Khó của Chúa Giêsu (“The Passion”) do đạo diễn & tài tử Mel Gibson trình chiếu mùa Phục Sinh năm 2005 phần lớn dựa vào cuốn sách này (và Thánh Kinh)
3. “The Life of the Blessed Virgin Mary” (Cuộc Đời của Đức Trinh Nữ Maria dày 383 trang): viết về Cuộc Đời của Đức Trinh Nữ Maria và dòng tộc của Mẹ cho đến thời Chúa Giêsu, cái chết của Chúa Giêsu và của Mẹ Maria **Ghi chú:** MeMeDù@dk đã mua được cuốn này. Nhờ cuốn sách này mà những sử gia Công Giáo đã tìm ra được nhà của Mẹ và thánh Tông đồ Gioan ở thành phố Efesô Thổ Nhĩ Kỳ (xin xem bài viết về sự kiện này <http://www.memedu.dk/baivietchiase/mevagioan.htm>)
4. “The Life of Anna Catharina Emmerich” (Cuộc Đời của Thánh Nữ Anna Catherine Emmerich dày 1.297 trang): viết về Cuộc Đời của Thánh Nữ Anna Catherine Emmerich, những thị kiến về quá khứ, hiện tại (thời của Thánh Nữ) và tương lai, đời sống các vị Thánh và nhiều giai đoạn trong Thánh sử

Trước khi về Nước Chúa thánh Nữ Anna Catherine Emmerich nói: “What the Pilgrim (ghi chú: Chị muốn nói: tác giả Clemens Brentano) gleans, he will bear away, far, far away, for there is no disposition to make use of it here; but it will bring forth fruit in other lands, whence its effects will return and be felt even here” (Tạm dịch: “Những gì mà người bạn Hành hương [Anna C. muốn ám chỉ Clemens Brentano, người đã trực tiếp phỏng vấn và ghi lại những Thị Kiến của Thánh nữ Anna Catharina Emmerich] ghi lại, anh ta sẽ gặt hái nhiều, gặt hái nhiều, vì không có một khuôn mẫu nào được dùng để viết lại những sự kiện này; nhưng

công việc của anh sẽ gặt hái được nhiều hạt quả trong nước trời, từ đó những thành quả của nó sẽ được thành tựu và liên kết những sự kiện ở đây”)

MeMeDu@dk sẽ cố gắng đọc và lần lượt đưa lên trang web cho các bạn đọc.

Trong sách “Cuộc Đời của Đức Trinh Nữ Maria” Thánh Nữ Anna Catherine Emmerich diễn tả rất rõ về Dòng tộc Mẹ Maria, Mẹ được sinh ra, thời niên thiếu của Mẹ, giáo dục, khi sinh Chúa Giêsu, cuộc sống Thánh Gia và những ngày sau cùng của Mẹ.

Vì sách rất dày mà trang web có hạn, do đó MeMeDu@dk chỉ tóm tắt những phần quan trọng.

Sơ đồ lịch sử dòng tộc của Mẹ Maria (xin bấm vào link dưới đây:

<http://memedu.dk/sudiepmemaria/AnneCatherine/sododongtocMeMaria.pdf>

Chú ý: Những phần dưới đây do Thánh Nữ Anne Catherine kể lại do đó được viết tắt AC (thay vì Anne Catherine)

Phần 1: Dòng tộc của Mẹ Maria cho đến khi Mẹ sinh ra (xin xem

<http://memedu.dk/sudiepmemaria/AnneCatherine/cuocdoiMeMaria1.pdf>)

Phần 2: Lễ dâng Đức Trinh Nữ Maria (Mary) trong Đền Thờ Giêrusalêm

(xin xem <http://memedu.dk/sudiepmemaria/AnneCatherine/cuocdoiMeMaria2.pdf>)

Phần 3: Cái chết của Đức Trinh Nữ Maria

Những thị kiến trong phần này được kéo dài trong nhiều năm, phần lớn là khoảng giữa tháng 08 sau ngày Lễ Đức Mẹ Hồn Xác lên trời, được trình bày theo thứ tự thời gian dưới đây:

Ngày 13 tháng 08 năm 1822 vào buổi sáng AC nói:”Đêm qua tôi đã thị kiến rất lâu về cái chết của Đức Trinh Nữ Maria, nhưng tôi không nhớ gì cả. Khi được hỏi về Mẹ chết lúc mấy tuổi, AC quay đi và nói:”Mẹ hưởng thọ được 64 tuổi và 23 ngày. Tôi nhìn thấy: 6 lần chữ “X”, rồi 1 lần chữ “I”, rồi 1 lần chữ “V”; như vậy là 64 tuổi”.

Sau khi Chúa Giêsu về trời mẹ Maria sống 3 năm trên núi Sion, 3 năm ở Bethany và 9 năm ở Ephesos. Sau khi người Do Thái bắt Lazarus và chị của ông thả trôi lênh đênh trên biển cả, thánh Gioan rước Mẹ Maria đi trốn ở Ephesos. Tại Ephesos mẹ Maria có những bà bạn thân định cư ở thành phố kế bên . Mẹ ở trên một ngọn đồi có dốc cheo leo hướng thành phố Ephesos.

Thánh Gioan đã xây căn nhà này trước khi rước Mẹ đến ở. Một số gia đình Kitô giáo đã định cư ở đây. Họ ở trong các hang động trong núi và nhà được xây dựng bằng những cây gỗ và những túp lều mỏng manh. Họ trốn ở đây để tránh sự bắt bớ hung bạo của người La Mã. Họ ở trong những phòng nhỏ giống như các vị tu khổ hạnh. Và nhà của họ ở cách nhau khoảng 15 phút (đường bộ).

Nơi định cư của họ là một ngôi làng thưa thớt. Nhà của Mẹ là một căn nhà độc nhất trong vùng được xây bằng đá. Sau nhà Mẹ là đỉnh ngọn đồi; từ đây có thể nhìn thấy thành phố Ephesos và biển cả với nhiều hòn đảo. Chỗ này gần biển hơn thành phố Ephesos; phải mất nhiều giờ đi bộ mới ra tới bờ biển. Gần khu vực này có một tòa lâu đài của một vị vua đã bị truất phế. Thánh Gioan thường viếng thăm vị vua này và đã giúp cho ông trở lại đạo. Nơi này về sau là Tòa Giám Mục. Giữa nhà Mẹ và thành phố Ephesos có một dòng suối chảy, gió mát.

Đường vào nhà Mẹ

Tiền đường nhà Mẹ

Phía sau nhà Mẹ

Khu vườn trước nhà Mẹ

Đường nét tượng khắc bằng cao su đen đơn sơ, mộc mạc. Cây Thập Tự nằm giữa hai bình bông tươi. Tôi cũng đã nhìn thấy một cái khăn để dưới chân Thập Tự Giá; tôi có cảm tưởng rằng khăn này Mẹ Maria đã dùng để lau máu từ các vết thương của Chúa Giêsu khi Ngài được mang xuống từ trên Thập Tự Giá. Lý do mà tôi có cảm tưởng như vậy là vì tôi được cho nhìn thấy dấu chỉ từ cái khăn này nói lên tình Mẫu Tử của Mẹ Maria. Cùng lúc đó tôi cũng cảm nhận được cái khăn mà các linh mục dùng để lau các chén rượu Thánh sau khi các Ngài uống Máu Thánh trong

Nhà của Mẹ được xây bằng những viên đá hình chữ nhật, tròn hay nhọn. Cửa sổ cao gần bằng trần nhà. Nhà được chia làm 2 gian bởi một lò sưởi nằm ở giữa phòng. Nơi đốt lò nằm đối diện với cửa ra vào. Cửa này nằm sát nền nhà bên cạnh bức tường nhuộm hồng hai mặt đến trần nhà. Chính giữa tường có một ống dẫn giống ống khói dùng để dẫn khói ra ngoài qua lỗ trống của trần nhà. AC nhìn thấy phần nghiêng dưới ống khói bằng đồng

nhú ra khỏi trần nhà. Mặt trước (tiền đường) của nhà được phân chia từ căn phòng phía sau lò sưởi. Phần tường trước nhà, ít gồ ghề hơn và bị nhám đen do khói từ lò sưởi, AC thấy hai căn phòng nhỏ hai bên được ngăn cách bởi một cái màn che đóng chặt. Nếu kéo màn che qua một bên thì phòng sẽ lớn hơn. Hai phòng nhỏ này dành cho cô giúp việc cho Mẹ Maria và những bà bạn của Mẹ. Phía bên trái và bên phải của lò sưởi có cửa dẫn vào mặt sau của căn nhà. Tại đây có một căn phòng tối hơn phòng ngoài nhà, cuối phòng có hình bán nguyệt. Nơi đây

được bày trí sạch sẽ và thoải mái. Vách tường được bao phủ liễu gai, trần nhà hình vòm. Cây đà (của trần nhà) được chạm trổ bằng vải và liễu gai, được trang hoàng bằng những mẫu hình đơn sơ và trang nghiêm. Tận trong cùng của phòng được ngăn cách bằng một cái màn là khu cầu nguyện (nhà nguyện) của Mẹ Maria. Giữa tường có một cái hóc (có cửa đóng/mở) để một cái lọ hoa giống như Minh Thánh Chúa. Trên tường có treo một hình bằng cây giống hình chữ “Y” lớn bằng hai cánh tay dang ra của một người đàn ông. Hình dáng (“Y”) này AC luôn thấy như Thập Giá Chúa Kitô. Không trang hoàng đặc biệt. Chạm trổ thô sơ hơn

những cây Thập giá từ Thánh Địa ngày hôm nay. Tôi nghi rằng Thánh Gioan và Mẹ Maria đã tự làm cây Thập Giá này. Và làm bằng những loại gỗ khác nhau. Thân Thập Giá màu xám làm bằng cây bách, một cánh tay bằng cây tuyết tùng, cánh tay kia bằng thân cây vàng, trong khi đó mảnh cây trên Thập Giá cùng với hàng chữ viết làm bằng gỗ cây dầu vàng. Cây Thập Tự Giá này được để lên một mô đá (hay mô đất) nhỏ giống như cây Thập Tự Giá của Chúa Giêsu trên đồi Calvê. Dưới chân Thập Tự có đặt một miếng da có viết chữ trong đó; tôi đoán có lẽ là chữ

viết của Chúa Giêsu. Trên Thập Tự Giá có tạc hình dáng Chúa

những Thánh Lễ. So sánh việc này với việc Mẹ Maria lau các vết thương cho Chúa Giêsu thì việc dùng khăn để lau giống nhau. Đối diện với khu nhà nguyện phía bên phải là phòng ngủ nhỏ của Mẹ Maria, ngược lại của phòng này là một phòng nhỏ cất giữ y phục và những vật dụng riêng của Mẹ Maria. Giữa hai phòng này có một tấm màn ngăn cách với khu nhà nguyện. Mẹ Maria có thói quen là thường ngồi trước màn này khi Mẹ làm việc hoặc đọc sách. Phòng ngủ của Mẹ nằm phía sau vách tường có tấm thảm đan che, giường của Mẹ được đặt đối diện với vách tường

cao khoảng ½ meter (=1feet50), bề ngang và dài làm bằng những miếng ván hẹp. Giường được bao phủ bởi một miếng vải được căng ra và buộc chặt ở bốn đầu, chung quanh giường được phủ bởi tấm thảm có ren phủ xuống sàn nhà. Cái nệm tròn được xử dụng như một cái gối và được bao bọc bởi vải nâu kiểu sọc carô. Nhà của Mẹ nằm giữa khu rừng cây có dạng Kim Tự Tháp, thân cây thẳng. Khu vực này yên tĩnh và vắng vẻ. Nhà của những gia đình khác ở rải rác, thưa thớt. Khu định cư này giống như một

Khu nước suối Mẹ dùng khi xưa ngôi làng của các nông dân.

Bàn thờ trong nhà Mẹ

tới lui để giảng đạo. Ông không mặc đồ giống như thời Chúa Giêsu. Áo khoác ngoài của ông rất dài và gấp lại, được làm bằng vật liệu trắng xám mỏng. Dáng người của ông mảnh khảnh và nhanh nhẹn, khuôn mặt của ông dài, hẹp và rắn chắc, mái tóc của ông dài và được chẻ vén ra sau hai vành tai. Trông ông (ngược lại với các Tông Đồ khác) có dáng của một nữ nhi. Lần cuối cùng ông ở đây tôi thấy Mẹ Maria yên lặng hơn và trầm tư hơn: Mẹ dùng thức ăn một cách khó khăn. Hình như là thân xác Mẹ còn ở đây nhưng hồn của Mẹ đã thoát đi. Trong những tuần lễ cuối cùng trước khi Mẹ về Nước Chúa, đôi khi AC thấy Mẹ Maria già và yếu đi, đi đứng trong nhà phải có người giúp việc dìu dắt. Có một lần AC thấy Gioan bước vào nhà Mẹ, ông cũng đã già, ốm nhiều và hốc hác. Đến nơi ông tháo thắt lưng để lấy một đai áo có khắc chữ từ trong cái áo lụng thụng của ông. Ông

Mẹ Maria ở trong nhà này một mình cùng với một chị giúp việc trẻ. Người này đi tìm thức ăn khi hai người cần đồ ăn. Hai người sống yên tĩnh và rất bình an. Nhà này không có đàn ông. Lâu lâu có một tông đồ hoặc môn đệ trên đường hành trình ghé thăm Mẹ Maria. AC thấy có một người đàn ông thường tới lui nhà Mẹ nhiều nhất là Thánh Gioan. Tôi thường thấy Gioan bên cạnh Mẹ Maria hoặc ở đây hoặc ở Giêrusalem. Thánh Gioan thường đi

choàng khăn vào tay áo và khăn choàng vào cổ. Mẹ Maria trong chiếc áo choàng trắng từ trong phòng Mẹ đi ra, người giúp việc dìu tay Mẹ. Khuôn mặt Mẹ trắng như tuyết, trong sạch. Chìm đắm trong sự mong đợi mãnh liệt. Từ khi Chúa Giêsu về trời con người của Mẹ càng ngày càng tiền tụy mông mõi vì sự nhớ nhung. Mẹ và Gioan đi vào khu nhà Nguyễn. Mẹ kéo dây để mở tủ Bàn Thờ để thấy cây Thập Giá bên trong. Mẹ và Gioan quỳ gối trước Thập Tự giá và cầu nguyện rất lâu. Gioan đứng dậy và lấy từ trong ngực áo ra một cái hộp sắt. Mở hộp ông lấy ra một vật được quấn bằng lông cừu đẹp. Ông tháo ra một miếng vải trắng cuộn lại. Trong đó có một vật Thánh màu trắng hình chữ nhật. Sau khi nói vài lời nghiêm trang, Gioan trao vật Thánh cho Mẹ Maria.

DGH Gioan Phaolo II trong nhà Mẹ

ra những trạm mà Chúa Giêsu đã chịu cực hình. Cứ mỗi trạm là Mẹ để một cục đá hay nếu nơi đó đã có sẵn cây, để làm dấu. Đường chặng đàng đi vào một khu rừng gỗ, trong rừng có một ngọn đồi, trên đồi Mẹ làm dấu là đồi Calvê, và mồ của Chúa Giêsu nằm trong một cái hang trên một đồi khác. Sau khi Mẹ Maria đã làm dấu các trạm của 12 Chặng Đàng Thánh Giá, Mẹ chiêm ngắm chặng đàng trong thinh lặng cùng với chị giúp việc: mỗi chặng đàng họ ngồi xuống và tưởng niệm ý nghĩa của mầu nhiệm trong tâm hồn, cầu nguyện Thiên Chúa Nhân Từ trong hàng nước mắt đau thương. Sau này Mẹ Maria canh tân Chặng Đàng Thánh Giá tốt hơn. **AC** thấy Mẹ khắc ý nghĩa của mỗi chặng đàng vào trong những bia đá, tổng số bước chân, ... **AC** cũng nhìn thấy Mẹ lau chùi sạch sẽ cái hang được dùng làm mồ của Chúa Giêsu để làm nơi Thờ Phụng. Vào thời điểm này **AC** thấy không có hình ảnh hay tượng Thập Giá đặt tại các Chặng Đàng mà chỉ có những bia đá (có khắc ý nghĩa) rất đơn sơ, nhưng về sau này khi có những cuộc viếng thăm của khách hành hương Chặng Đàng Thánh Giá được cải tiến đẹp hơn và việc di chuyển cũng dễ dàng hơn. Sau khi Mẹ qua đời **AC** thấy có nhiều khách hành hương Thiên Chúa Giáo viếng Chặng Đàng Thánh Giá và họ đã quỳ xuống và hôn đất.

Sau 3 năm ở Ephesus Mẹ Maria rất ước ao được về thăm Giêrusalêm lần nữa. Thánh Gioan và thánh Phêrô dẫn Mẹ về thăm Thánh Địa. Có rất nhiều Tông Đồ tụ họp lại để chào mừng Mẹ Maria ở Giêrusalêm. Trong số đó **AC** thấy Thánh Tôma; các Tông Đồ họp Hội Đồng và xin Mẹ lời chỉ bảo. Khi Mẹ, Thánh Gioan và thánh Phêrô đến Thành Giêrusalêm thì trời đã mờ tối. **AC** thấy họ viếng thăm Núi Cây Dầu, Đồi Calvê, Mộ Chúa Giêsu và những Thánh Địa ngoài Giêrusalêm. Mẹ Thiên Chúa quá buồn rầu và quá xúc động vì thương xót Chúa Giêsu đến nỗi không tự đứng một mình được. Thánh Gioan và thánh Phêrô phải dìu Mẹ đi.

Sau đó Mẹ Maria có từ Ephesus viếng thăm Thánh Địa Giêrusalêm một lần nữa, 18 tháng trước khi Mẹ qua đời. Một lần nữa **AC** thấy Mẹ (trùm khăn trên đầu) viếng thăm Thánh Địa cùng với các Tông Đồ ban đêm. Mẹ quá buồn rầu, luôn thở dài sườn sượt “Oh my Son, my Son” (tạm dịch: Tội nghiệp cho Con Trai của ta, Con trai của ta”). Khi Mẹ đi đến cửa phía sau của Cung Điện, nơi mà Chúa Giêsu đã ngã xuống dưới sức nặng của cây Thập Giá, Mẹ cũng sụp xuống đất ngất đi. Kiệt sức vì những đau đớn trong ký ức, những người đồng hành của Mẹ nghĩ rằng Mẹ sắp chết tại

Phía sau nhà Mẹ cách một khoảng không xa trên đồi Mẹ có làm Chặng Đàng Thánh Giá. Khi Mẹ Maria còn sống ở Giêrusalêm, Mẹ không bao giờ quên lúc Chúa Giêsu chết, trên đường theo Chúa Giêsu lên đồi Calvê trong nước mắt, Mẹ đã dùng những bước chân để đo khoảng cách của các chặng đàng Thánh Giá (“Via Crucis”). Tình yêu bao la của Mẹ đối với con trai của Mẹ làm cho Mẹ không thể sống được nếu không thường xuyên chiêm ngắm sự đau đớn của Chúa Giêsu (qua chặng đàng Thánh giá). Sau khi Mẹ đến nhà mới, **AC** thấy Mẹ mỗi ngày ra phía sau nhà leo lên đồi để làm Chặng Đàng Thánh Giá.

Trước tiên Mẹ tự đi và đếm từng bước một để chia ra những trạm mà Chúa Giêsu đã chịu cực hình. Cứ mỗi trạm là Mẹ để một cục đá hay nếu nơi đó đã có sẵn cây, để làm dấu. Đường chặng đàng đi vào một khu rừng gỗ, trong rừng có một ngọn đồi, trên đồi Mẹ làm dấu là đồi Calvê, và mồ của Chúa Giêsu nằm trong một cái hang trên một đồi khác. Sau khi Mẹ Maria đã làm dấu các trạm của 12 Chặng Đàng Thánh Giá, Mẹ chiêm ngắm chặng đàng trong thinh lặng cùng với chị giúp việc: mỗi chặng đàng họ ngồi xuống và tưởng niệm ý nghĩa của mầu nhiệm trong tâm hồn, cầu nguyện Thiên Chúa Nhân Từ trong hàng nước mắt đau thương. Sau này Mẹ Maria canh tân Chặng Đàng Thánh Giá tốt hơn. **AC** thấy Mẹ khắc ý nghĩa của mỗi chặng đàng vào trong những bia đá, tổng số bước chân, ... **AC** cũng nhìn thấy Mẹ lau chùi sạch sẽ cái hang được dùng làm mồ của Chúa Giêsu để làm nơi Thờ Phụng. Vào thời điểm này **AC** thấy không có hình ảnh hay tượng Thập Giá đặt tại các Chặng Đàng mà chỉ có những bia đá (có khắc ý nghĩa) rất đơn sơ, nhưng về sau này khi có những cuộc viếng thăm của khách hành hương Chặng Đàng Thánh Giá được cải tiến đẹp hơn và việc di chuyển cũng dễ dàng hơn. Sau khi Mẹ qua đời **AC** thấy có nhiều khách hành hương Thiên Chúa Giáo viếng Chặng Đàng Thánh Giá và họ đã quỳ xuống và hôn đất.

Giêrusalêm. Họ mang Mẹ đi Sion, đến Cenacle để Mẹ ở tạm trong một toà nhà ngoại ô một thời gian. Trong thời gian này Mẹ bị bệnh, yếu đi nhiều và thường bị đau đớn do những cơn ngất đi. Một lần nữa những người đồng hành nghĩ rằng Mẹ không còn sống được bao lâu nữa. Và họ chuẩn bị chôn Mẹ. Mẹ tự chọn cho mình một cái hang trên Núi Cây Dầu. Và các Tông Đồ đã chuẩn bị một ngôi mồ thật đẹp được xây đá bởi một người Thiên Chúa Giáo (*có một lần Thánh Nữ Anne Catherine có nhắc đến Thánh Andrew cũng góp phần làm mồ đá này). Trong thời gian này có vài lần tin Mẹ chết được đồn ra khắp nơi trong thành Giêrusalêm. Lúc này việc xây mồ cho Mẹ cũng đã hoàn tất. Nhưng Mẹ Maria đã phục hồi sức khoẻ trở lại và có đủ sức khoẻ để trở về nhà Mẹ ở Ephesus. Tại đây 18 tháng sau Mẹ đã qua đời. Ngôi mồ của Mẹ trên núi Cây Dầu được người ta giữ làm kỷ niệm, về sau họ đã xây một Thánh Đường trên mồ, và John Damascene (*ông là một tu sĩ thành Giêrusalêm, một Tiến sĩ của Hội Thánh, qua đời năm 754 A.D.) đã ghi lại theo lời đồn rằng Mẹ Maria đã chết và được chôn tại Giêrusalêm???

Trong số những người đàn bà đến thăm nhà Mẹ Maria tại Ephesus có con gái của chị của Anna, là một nữ Tiên Tri của Đền Thờ Giêrusalem. AC thấy chị này đi Nazareth cùng với Seraphia (Veronica) trước khi Chúa Giêsu được Rửa Tội. Người đàn bà này liên hệ với Thánh Gia qua Anna; vì Anna có liên hệ với Thánh Nữ Anne và rất gần gũi với Elisabeth (cháu của Thánh Nữ Anne). Một người đàn bà khác là hàng xóm của Mẹ Maria. Bà này AC thấy đi Nazareth cũng trước khi Chúa Giêsu được Rửa Tội. Bà là cháu của Elisabeth tên Mara. Bà này cũng có mặt khi Mẹ Maria qua đời.

Trong hai đêm tối qua, AC thị kiến rất nhiều về Mẹ Maria. Mẹ Maria đi Chặng Đàng Thánh Giá cùng với 5 Thánh Nữ khác: Cháu của Tiên Tri Anna, Cháu của Elisabeth (quả phụ Mara). Mẹ đi đầu nhóm. AC nhìn thấy Mẹ đã yếu đi nhiều; sắc diện Mẹ trắng bệch. Trong lúc đó Gioan, Phêrô và Thaddaeus đang trong nhà Mẹ.

Mẹ Maria rất trang nghiêm, AC chưa bao giờ thấy Mẹ cười lớn tiếng, mặc dù Mẹ mỉm cười rất đẹp. Càng lớn tuổi, khuôn mặt Mẹ càng tái đi và càng trong sáng. Mẹ rất là ốm, nhưng không có vết nhăn, không có nét suy sụp và tàn héo (do thời gian). Mẹ sống trong một thế giới siêu nhiên. Mẹ thường mặc trang phục theo tập quán người do thái; áo khoát dài, khăn choàng vai cổ có sọc vàng đỏ, một cái khăn vàng được trùm lên che tóc Mẹ. Trang phục này Mẹ cũng đã mặc trong Tiệc Cưới Cana, năm hành đạo thứ 3 của Chúa Giêsu Ngài đã chữa bệnh và giảng đạo tại sông Jordan tại Bethabara (còn gọi là Bethania), tại một căn nhà đẹp của ông Nicodemus trong thành Giêrusalêm và khi Chúa Giêsu bị đóng đinh trên cây Thập Giá. Mẹ cũng mặc trang phục này trong những lần Chặng Đàng Thánh Giá tưởng niệm cuộc Tử Nạn của Chúa Giêsu trên Thập Giá tại Ephesus.

Sáng ngày 09 tháng 08 năm 1821 AC vào trong nhà Mẹ (cách thành phố Ephesus 3 giờ đường bộ) và thấy Mẹ đang nằm trên một cái giường thấp nhỏ trong hốc tường, tất cả đều sơn trắng, phòng phía sau và bên phải lò sưởi. Đầu Mẹ nằm trên một tấm nệm tròn, Mẹ đã rất yếu và xanh xao. Một miếng vải trùm lên đầu Mẹ; Mẹ đắp một mền lông cừu. AC thấy 5 người đàn bà (*5 người này đã đi Chặng Đàng Thánh Giá cùng với Mẹ) tuần tự vào phòng Mẹ nhẹ nhàng chấp tay từ giả Mẹ. Bây giờ AC cũng thấy 6 Tông Đồ: Peter, Andrew, Gioan, Thaddaeus, Bartholomew và Matthias. Và một trong 7 Thầy trợ tế, tên Nicanor, luôn sẵn sàng giúp đỡ và lo lắng. AC thấy các Tông Đồ đang hiệp nhau cầu nguyện trong nhà nguyện.

Ngày 10 tháng 08 năm 1821: ngày này Giáo Hội làm Lễ Kỷ Niệm Cái Chết của Đức Trinh Nữ Maria. Ngày hôm nay AC thấy có thêm hai Tông Đồ vừa mới đến từ xa: James The Less và Matthew (là anh em Cột Chèo của James The Less).

Từ chiều hôm qua và sáng hôm nay AC thấy các Tông Đồ đang cùng với nhau sắp xếp lại phòng trước nhà Mẹ.

Ngày 11 tháng 08 năm 1821 AC thấy vị Tông đồ thứ 9, Simon, đã đến. Như vậy chỉ còn thiếu 3 Tông đồ (James The Great, Philip và Thomas) mà thôi. Tôi cũng đã thấy một số các môn đệ đã đến; trong số này có John Mark và con trai (hoặc cháu nội) của ông già Simeon (*người này đã giết con

cừu sau cùng của Chúa Giêsu và là người làm việc trong Đền Thờ chuyên kiểm soát các con vật được dùng để tế lễ vật trong Đền Thờ). Trước giường của Mẹ có để 3 cái ghế đầu nhỏ thấp (*ghế có 3 chân), giống một trong những lễ vật của Ba Vua đã tặng cho Mẹ tại hang Bêlem khi Chúa Giêsu ra đời. Ngày hôm nay tôi không thấy có ai vào phòng Mẹ ngoài trừ một người đàn bà.

AC thấy Phêrô bung Vật Thánh (“the Blessed Sacrament”) đến cho bà sau nghi lễ. Vật Thánh được để trong một cái hộp có hình Thập Giá. Các Tông đồ đứng sắp hàng thành hai hàng từ nhà nguyện đến giường Mẹ. Họ cuối đầu xuống khi Phêrô đi ngang với Vật Thánh. Tấm màn che chung quanh giường của Mẹ đã được kéo qua một bên. Mẹ nhận lấy Vật Thánh từ tay Phêrô

Ngày 12 tháng 08 năm 1821 AC thấy một người đàn bà quỳ bên giường Mẹ. Người này đỡ Mẹ ngồi và dùng một cái muỗng để đút Mẹ ăn một thức ăn lỏng từ một cái tô. Trên giường Mẹ có một cây Thập Giá hình chữ “Y”. Thập Giá làm bằng nhiều loại cây, hình Chúa Giêsu màu trắng.

Ngày 13 tháng 08 năm 1821 AC thấy nhiều lần trong ngày Mẹ được đỡ ngồi dậy để được đút ăn. Vào buổi chiều khoảng 7 giờ AC nói trong giấc mơ: Bây giờ James The Great đã đến nhà Mẹ từ Tây Ban Nha (ngang qua Roma) cùng với 3 người bạn đồng hành Timon, Eremensea và một người khác. Sau đó Philip cũng đến nhà Mẹ cùng với một người bạn đồng hành từ Ai Cập. AC thấy các Tông đồ và các môn đệ rất mệt mỏi sau cuộc hành trình dài. Gặp nhau tại nhà Mẹ họ rất vui mừng ôm nhau chào nhau, rất ít có dịp mà các Tông đồ và môn đệ được qui tụ lại đông đảo như ngày hôm nay. Mặc dù họ cũng rất đau buồn vì Mẹ bệnh nặng. Sau khi họ thay những y phục bụi bặm ra và rửa chân sạch sẽ họ vào phòng Mẹ để chào hỏi Mẹ hết sức tôn kính. Mẹ chỉ có thể nói được vài câu với họ. Họ không ăn gì hết ngoài trừ chút xíu bánh mì và uống chút ít nước từ những chai nước họ mang theo.

Dưới đây thêm những chi tiết “**vì sau các Tông Đồ biết tin Mẹ sắp chết mà về thăm Mẹ**”: Mẹ biết ngày của Mẹ sắp đến Mẹ đã cầu nguyện xin cho các Tông Đồ về thăm Mẹ lần cuối. AC thấy lời mời gọi của Mẹ được truyền đi đến các Tông Đồ bằng nhiều đường khác nhau.

Lúc này các Tông Đồ đang ở rải rác khắp nơi trên thế giới. Họ cũng đang xây dựng các giáo hội nhỏ tại những nơi họ truyền giáo. AC thấy tất cả các Tông Đồ ở gần xa đều được thị kiến nhắc lời mời của Mẹ. Những chuyến đi rất xa của các Tông Đồ sẽ khó thực hiện được nếu không có ơn Chúa. Tôi nghĩ rằng các Tông Đồ từ đường xa về thăm Mẹ bằng những phương tiện siêu nhiên mà chính họ không để ý, ví dụ như họ vượt qua những đám đông dân chúng mà họ không nhìn thấy các tông đồ. Lúc này **Phêrô và Matthias** đang ở vùng Antioch (thuộc thành phố Antakya, phía nam Thổ Nhĩ Kỳ giáp biên giới Syria), Andrew đang trên đường từ Giêrusalêm (về sau Andrew tử đạo tại Giêrusalêm), Trong đêm tối hôm nay AC thấy Phêrô và Andrew ngủ tại 2 địa điểm cách nhau xa, họ không ngủ trong thành phố mà ngủ trong những cái chòi công cộng ven đường. Phêrô nằm sát vách tường ngủ. AC thấy một người trẻ chung quanh chiếu sáng đến gần Phêrô nắm tay ông kêu

ông dậy và nói với ông hãy vội vã lên đường đi thăm Mẹ và ông sẽ gặp Andrew dọc đường. Phêrô đã chậm chạp vì lớn tuổi và vì làm việc rán sức, ngồi dậy chống tay lên đùi ông và lắng nghe Thiên Thần. Thị kiến với Thiên Thần biến mất khi ông đứng dậy; ông choàng áo khoác buộc dây thắt lưng túm lấy hành lý và nhanh chóng lên đường. Sau đó ông đã gặp **Andrew** trên đường. Andrew cũng đã được tin báo của Thiên Thần. Sau cùng họ gặp **Thaddaeus** và cùng nhau đi hướng nhà Mẹ. Tại đây họ gặp **Gioan. James The Great** (*là Thánh **Tông Đồ Giacôbê**, anh của Gioan Thánh Sứ), khuôn mặt

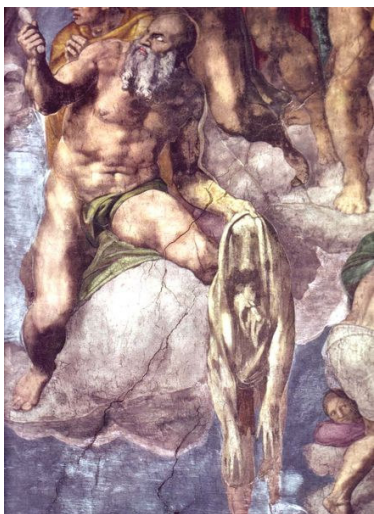
nhộn tái xanh, từ Tây Ban Nha đi Giêrusalêm với một số môn đệ, cư ngụ ở Sarona gần Joppa. Ông cũng nhận được tin báo của Thiên Thần và cũng đang trên đường đi Ephesus. Sau khi Mẹ chết ông cùng 6 môn

Hình Tông Đồ Giacôbê đệ trở về Giêrusalêm, và chịu tử đạo tại đây (*Cuộc tử đạo của Thánh Tông Đồ Giacôbê là cuộc tử đạo duy nhất được nhắc đến trong Tân Ước. Tân Ước ghi chép rằng

Hêrôđê Aggripa đã ruồng bắt và giết Giacôbê . Hêrôđê cai quyền Giêrusalêm năm 42-44 A.D. Giacôbê chịu tử đạo ngay sau khi Lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời như vậy Lễ Mẹ Lên Trời vào năm 44 (A.D.:sau khi Chúa sinh ra)).

Judas Thaddaeus và Simon ở Persia khi Thiên Thần báo tin cho các ông.

Thomas có vóc người thấp, tóc nâu đỏ. Ông ở xa nhất trong các Tông Đồ. Khi ông đến thì Mẹ đã qua đời tại Ephesus. **AC** thấy Thiên Thần hiện đến báo tin cho ông. Ông đang ở rất xa, không ở trong thành phố mà là một nơi ẩn cư trong một túp lều sậu để cầu nguyện. Ông thường đi trên một chiếc thuyền con nhỏ bé vượt biển cả mênh mông. Ông vượt qua một số quốc gia mà không ghé qua một thành phố nào. Có một môn đệ đi theo ông. Ông đang ở Ấn Độ khi Thiên Thần báo tin lần đầu tiên cho ông. Sau đó ông đi xa hơn nữa, đi tới Tartary (thuộc quốc gia Mông Cổ). Bản tính của ông là lúc nào cũng muốn làm việc nặng nhất, đi xa nhất và do đó ông thường đến trễ nhất. Ông đi hướng Bắc vượt Trung Quốc và đến (bây giờ là) Liên Xô. Tại Liên Xô Thiên Thần hiện ra cho ông lần thứ hai và hối thúc ông đi thăm Mẹ. Sau đó ông và người môn đệ (người Mông Cổ mà ông đã rửa tội) lên đường. Thomas không có trở lại Tartary sau khi Mẹ chết. Sau đó ông đã bị giết ở Ấn Độ, bị đâm thủng bằng cây giáo (trường thương). **AC** thấy ông đã đặt một viên đá tại quốc gia này, ông quỳ lên viên đá cầu nguyện và hai đầu gối của ông đã in lên viên đá này. Sau đó ông báo trước là khi biển tràn vào viên đá này sẽ có người khác đến Ấn Độ truyền đạo của Chúa Giêsu Kitô. **Tông Đồ John** đang ở Jericho một thời gian trước đó. Ông thường thăm viếng Đất Hứa, Thánh Địa. Ông thường đi Ephesus và khu lân cận. Tại đây ông đã được Thiên Thần báo tin.

Tông Đồ Bartholomew ở Á Châu, phía Đông của Biển Đỏ, ông rất khéo tay và có nhiều năng khiếu. Ông có nước da tái xanh, vầng trán cao, mắt to, tóc đen quăn. Râu ông quăn đen và sẫm ở giữa. Ông ta vừa mới giúp một vị vua và gia đình của vua trở lại đạo. Sau khi Mẹ chết ông trở lại khu Biển Đỏ và bị em của vua này giết chết.

Tông Đồ James The Less cũng đã được Thiên Thần báo tin. Ông cũng rất khéo tay và đặc biệt rất giống Chúa Giêsu, các Tông đồ gọi ông là em trai Chúa Giêsu (James, brother of Jesus). Ông có công xây dựng Giáo Hội Giêrusalêm.

Phaolô không được Thiên Thần báo tin. Chỉ có những người liên hệ hay quen biết với Thánh Gia mới được Thiên Thần báo tin mà thôi (*Thánh Phaolô không phải là Tông Đồ được Chúa Giêsu chọn khi Ngài còn sống, mà là đã trở lại đạo và bắt đầu truyền giáo sau khi Chúa Giêsu chết đi và Thánh Phaolô đã thị kiến thấy Chúa Giêsu).

Danh Họa Michel Angelo đã vẽ hình Tông đồ Bartholomew

Thomas là vị Tông đồ duy nhất không có mặt bên Mẹ, khi Mẹ chết.

AC cũng thấy 5 môn đệ khác như Simeon Justus and Barnabas (hay Barsabas), tôi có chút xương của 2 vị này. Còn 3 người khác: 1 vị là con trai người chăn cừu, Eremensear, vị này đã đi theo Chúa Giêsu một đoàn đường dài sau khi Chúa Giêsu làm phép lạ cho Lazarus. Hai vị khác đến từ Giêrusalêm. Ngoài ra tại nhà Mẹ tôi cũng thấy Maria Heli, chị của Mẹ Maria (và đồng thời là vợ của Cleophas, mẹ của Mary Cleophas, bà ngoại của Tông Đồ James The Less, Thaddaeus và Simeon), con gái của Anna. Bà Mary Heli đã già nhiều; bà lớn hơn Mẹ Maria 20 tuổi. Những người đàn bà thánh thiện này sống rất gần gũi nhau. Trước đây họ cũng đã ở Ephesus một thời gian để tránh sự ruồng bắt tại Giêrusalêm. Một số người trong họ đã từng ở trong các hang động từ những núi đá để trốn.

Chiều ngày 14 tháng 08 năm 1821 AC nói với tác giả Clemens Brentano: "Bây giờ tôi sẽ kể về cái chết của Mẹ Maria nếu như tôi không bị chia trí bởi những người khách. Hãy nói với cháu gái nhỏ

của tôi là đừng có quấy rầy tôi nữa, kêu nó đợi tôi trong một căn phòng khác để chút nữa tôi sẽ nói chuyện với nó. Tác giả ra nói với cháu bé rồi trở vô phòng nói với AC “Rồi bây giờ chị kể cho tôi đi”. AC kể tiếp: Tôi nhìn thấy chữ “I” rồi chữ “V”, vậy là số 4. Rồi tôi lại thấy chữ “V” và ba chữ “I” như vậy là số 8. Là số “48”, như vậy Mẹ chết năm 48 sau khi Chúa Giêsu ra đời. Sau đó tôi thấy “X” rồi “III” và hai lần trăng tròn trong cuốn lịch, có nghĩa là Mẹ chết 13 năm 2 tháng sau khi Chúa Giêsu về Trời.

Tại nhà Mẹ người ta rất buồn rầu. Chị giúp việc cho Mẹ đau buồn tốt cùng, sụp xuống quỳ gối cầu nguyện giang hai tay ra, lúc thì trong góc nhà lúc thì phía trước nhà. Mẹ Maria nằm bất động trong phòng của Mẹ. Mẹ được phủ lên bởi một khăn phủ giường trắng, ngay cả cánh tay Mẹ cũng được phủ. Giống như khi Mẹ đi ngủ tại nhà Elisabeth khi Mẹ thăm viếng bà. Màng che mặt được phủ lên đầu Mẹ, khi nói chuyện với đàn ông Mẹ dùng khăn này để che mặt lại. Ngay cả bàn tay của Mẹ cũng được che phủ lại, ngoài trừ lúc Mẹ ở một mình. Trong những ngày sau cùng của cuộc đời Mẹ, tôi không bao giờ thấy Mẹ ăn; ngoài trừ những phút sau cùng Mẹ đã uống chút nước nho vắt do chị giúp việc làm. Khoảng chiều tối Mẹ đã hoàn tất ước mơ của mình, và cũng đã hoàn thành sứ điệp theo ước muốn của Chúa Giêsu; Mẹ chúc bình an và từ giã các Tông Đồ, các môn đệ và các bà trong nhà. Mẹ ngồi dựa trên giường, tòa chiếu trần ngập ánh sáng. Sau khi đọc

kính xong Mẹ ban phép lành cho từng người bằng cách để tay lên trán họ. Một lần nữa Mẹ trò chuyện với họ, làm tất cả những sự việc mà Chúa Giêsu đã căn dặn Mẹ tại Bethany. Khi Phêrô tiến lên Mẹ, Mẹ trao cho ông một cuộn giấy có nhiều chữ viết. Mẹ dặn dò Gioan những công việc phải làm đối với xác Mẹ và nhờ ông chia quần áo Mẹ cho chị giúp việc và những cô gái nghèo hàng xóm. Mẹ nói về cái tủ quần áo đối diện phòng Mẹ, AC thấy chị giúp việc đi mở tủ và đóng lại.

Sau khi tất cả các Tông Đồ và môn đệ đến cho Mẹ ban phép lành, họ lui ra phía trước nhà để chuẩn bị. Trong khi đó các bà tiến đến giường Mẹ quỳ gối và đón nhận phép lành của Mẹ. Tôi thấy có một bà cuối xuống ôm chầm Mẹ.

Trong lúc đó các Tông Đồ chuẩn bị nghi thức tang lễ, nhà nguyện đã được trang hoàng. Bàn thờ được trải lên một miếng vải trắng có viền chữ chung quanh. Năm người chuẩn bị lễ Vật Thánh (*Giống như lễ vật mà Thánh Phêrô đã dâng lên nhân dịp chính thức hình thành Hội Thánh mới sau khi Chúa Giêsu Về Trời tại ao nước Bethsaida). Phêrô trong một bộ lễ phục to rộng lớn, sẽ là chủ tế. Sau khi Phêrô cử hành nghi lễ xong; ông, các Tông Đồ và môn đệ đã nhận Mình Thánh Máu Thánh Chúa. Từ phòng Mẹ không thể nhìn thấy nhà Nguyện, nhưng suốt buổi lễ Mẹ ngồi dựa lưng lên thành giường theo dõi. Phêrô mang Mình Thánh Máu Thánh cho Mẹ. Thaddeus ôm lư hương đi đầu, Phêrô bung Mình Thánh Chúa đi sau, kế tiếp là Gioan bung Rượu Lễ. Mẹ đã nằm xuống trên giường của mình, nhìn chăm chăm vô định trên trần nhà; Mẹ không nói gì cả và hình như trong trạng thái mơ màng. Chung quanh Mẹ ánh sáng chan hoà. Phêrô đến gần và trao hộp xúc dầu cho Mẹ. Và Gioan đã xúc dầu lên mặt, tay, chân và hai bên hông Mẹ. Sau nghi thức xúc dầu các Tông Đồ đọc kính. Phêrô trao Mình Thánh Chúa cho Mẹ. Mẹ tự ngồi dậy để đón nhận Mình Thánh Chúa và nhận Rượu Thánh từ Gioan. Sau đó Mẹ nằm xuống lại, trở lại trạng thái hôn mê và không còn nói gì nữa.

Khuôn mặt Mẹ chiếu sáng, mắt Mẹ nhắm lại, hai tay Mẹ để chéo lên ngực. Các Tông Đồ, môn đệ và các bà quý chung quanh giường Mẹ cầu nguyện. Mẹ đã qua đời sau giờ thứ 9 giống như Chúa Giêsu. Các bà che xác Mẹ lại. Các Tông đồ và môn đệ đi ra trước nhà. Lò sưởi được che lại. Các vật dụng trong nhà được gôm và che lại. Các bà tự che đầu mình lại, ngồi dưới sàn nhà trước và bắt đầu khóc than. Lúc nào họ cũng sắp đặt hai người, 1 người đứng đầu giường và 1 người ở chân giường cầu nguyện cho Mẹ. Matthew và Andrew ngắm chặng đàng Thánh Giá (của Mẹ đã làm) cho đến chặng cuối cùng. Tại chặng này Mẹ có làm một cái hang để tượng trưng Mộ Thánh Chúa Giêsu. Hai Tông Đồ có mang theo dụng cụ để làm mộ Chúa Giêsu rộng ra thêm, để có thể đặt thêm xác Mẹ. Hang không được rộng lắm, chỉ vừa chỗ cho một người đứng thẳng trong hang. Hai người cũng làm một cái cửa để đóng mộ. Ngay tại chỗ chôn có làm một lỗ trống xuống hình dáng một người. Trước cửa mộ có một cái vườn cây làm hàng rào bao quanh. Cách không xa là chặng đàng Đồi Calvê. Trên đồi không có Thập Tự Giá, mà chỉ đặt một viên đá lớn có khắc dấu Thập Tự. Đi từ nhà Mẹ đến mộ khoảng 30 phút.

Trong nhà Mẹ con gái của bà Veronica và mẹ của John Mark chuẩn bị xác Mẹ để thiêu. Họ mang quần áo, đem hương trầm để ướp xác Mẹ theo phong tục của người Do Thái. Họ mang theo một cái hộp đựng dược thảo. Cửa nhà đã được đóng lại, họ làm việc dưới ánh đèn dầu. Lúc này các Tông đồ đang đọc kinh trước nhà. Hai người đàn bà đã dời Mẹ ra khỏi giường và để trên một cái võng. Họ cắt một mớ tóc đẹp của Mẹ. Và chuẩn bị tắm rửa cho Mẹ. Họ phủ một áo dài trên xác Mẹ, và họ làm hết sức cẩn thận, kính trọng. Họ dùng tay để tắm rửa cho Mẹ mà không nhìn xác Mẹ. Sau đó họ mặc cho Mẹ một áo dài mới và đặt Mẹ trên một cái bàn có để sẵn vải liệm. Họ quấn chặt Mẹ bắt đầu từ gót chân lên đến ngực, chừa phần đầu, ngực, tay chân là không quấn vải.

Trong lúc đó Thánh Phêrô đã chủ tế Thánh Lễ Hiến Tế và cho các Tông Đồ dùng Mình Thánh Chúa. Phêrô và Gioan vẫn trong bộ áo Lễ Giáo Mục tiến đến phòng Mẹ. Gioan mang một bình dầu Thánh. Peter chấm ngón tay phải vào trong bình dầu và vừa đọc kinh vừa xúc dầu Thánh trên ngực, tay và chân xác Mẹ (*Đây không phải là nghi thức xúc dầu cuối cùng của Mẹ vì khi Mẹ còn sống Mẹ cũng đã lãnh nhận nghi thức xúc dầu). Phêrô dùng tay vẽ hình Thập Giá khi xúc dầu cho Mẹ. AC nghĩ rằng các Tông Đồ thực thi nghi thức xúc dầu để chứng tỏ sự kính trọng Mẹ giống như khi chôn Chúa Giêsu. Sau khi các Tông Đồ ra khỏi phòng Mẹ, các bà tiếp tục nghi thức chôn Mẹ. Họ để một lớp nhựa cây quý (*Nhựa cây này màu đỏ nâu lấy từ cây Commiphora từ nước Somalia và Ethiopia) dưới nách và ngực Mẹ, và đập vào khoảng trống giữa ngực và chung quanh cổ Mẹ, cằm và má; phần chân thì được phủ cỏ. Sau đó họ sắp hai tay Mẹ chéo lại trên ngực; dùng một khăn mỏng quấn xác Mẹ lại và nhét đầu khăn dưới một cánh tay của Mẹ như hình một đứa bé được quấn tã. Một cái khăn trong suốt đắp lên mặt Mẹ, được vén lên. Rồi họ đặt xác Thánh Mẹ vào một quan tài kê bên. Quan tài này được làm bằng loại cây có cạnh thấp và có nắp hơi cong. Trên ngực Mẹ có đặt một vòng hoa trắng, đỏ và xanh da trời như một biểu hiệu cho sự trong trắng của Mẹ.

Các Tông đồ, các môn đệ và tất cả mọi người trong nhà Mẹ nhìn khuôn mặt thương yêu của Mẹ lần cuối trước khi nắp quan tài được đập lại. Họ quý yên lặng chung quanh xác Mẹ, với dòng lệ rơi rờ tay Mẹ lần cuối, vĩnh biệt Mẹ và đi ra ngoài.

Sau đó họ che mặt Mẹ lại và đập nắp hòm lại. Nắp hòm được đóng chặt lại bởi hai cây nẹp ở 2 đầu hòm và 1 cây giữa hòm. Rồi AC thấy cỗ quan tài được để lên một cây đòn khiêng quan tài. Sau đó Phêrô và Gioan khiêng quan tài trên vai ra khỏi nhà. Sáu Tông Đồ (giúp Phêrô và Gioan) thay phiên nhau khiêng quan tài Mẹ. Sáu người này là: Giacôbê, James The Less, Bartholomew, Andrew, Thaddaeus và Matthew. Một số Tông đồ và môn đệ đi đầu, số khác đi sau các bà. Trời đã sụp tối và 4 ngọn đèn được thắp lên trên cỗ quan tài.

Họ chôn xác Mẹ tại nhà mộ Chúa Giêsu tại Đồi Calvê do chính tay Mẹ đã thực hiện lúc còn sống.